

har set flygtig paa den. Den ene Feil er den, at Jernbanefragten fra Parkeston til London, som er en Hovedudgiftspost, en Udgift, der selvfølgelig maa betaales af Forskeren, er tagen til Indtægt i Stedet for til Udgift. Hvor stor denne Fragt er, kan jeg ikke sige, men jeg har for det ærede Finantsudvalg oplyst, at naar Staten skulde overtage Routen og besørge det Kvantum Produkter, som der var forrige Aar, saa vilde denne Udgift til Fragt være en 400,000 Kr. Jeg siger selvfølgelig ikke, at den har været saa stor for det paagældende Selskab; thi jeg veed ikke, hvilke Vettelser det har kunnet skaffe sig, og hvilke Aktorder det har kunnet slutte, men Udgiften dreier sig i alt Fald om Hundrede Tusinder. Det var altsaa den ene Feil. Dernæst har jeg opdaget en anden Feil, nemlig, at Fragten fra Parkeston til London er lagt til Grund for alle Forskudelser, ogsaa for dem, der gaa over Newcastle. Det gaar paa ingen Maade an. Det følger af sig selv, at paa Routen til Newcastle spares Jernbanefragten fra Parkeston til London, og den maa altsaa trækkes fra. Jeg skal nævne et Par Tal. Fragten fra Esbjerg til Parkeston er 18 Kr., fra Esbjerg til Newcastle 13½ Kr. for Hornbælg, for Smør er den 19½ paa den førstnævnte Route, paa Newcastle 18; for Væg er den 37½ paa den første Route og 27 paa den anden, og saaledes er det helt igjennem forskjelligt. For Fisk er den 22—29, eftersom det er første eller anden Klasse's Fisk, paa den første Route og paa den anden 13. Da jeg tidligere har oplyst, at den største Fragt gaar over Esbjerg-Newcastle, langt større end ad den anden Route, naar jeg undertager Flæsk, hvor Forskjellen er fra 24 til 13½, vil det altsaa ses, at naar man uden Videre regner med de samme Tal, kommer man til et aldeles galt Resultat. Jeg skal ikke fordybe mig deri, men skal kun nævne et Par Enkeltheder, som ere faldne mig i Minde. Jeg skal saaledes nævne Et. Medens der i Kontrakten tydelig staar, hvad Fragten for Svin fra Esbjerg til Hull er, nemlig lidt over 3 Kr. pr. Stk., er den anført til 4¾ Kr. Hvorledes en saadan Feiltagelse har kunnet komme frem, veed jeg ikke. Hvad Fisk angaar, er Fragten — jeg veed ikke, hvor det er kommet fra — anført til 37 Kr. pr. Ton, men den er ifølge Esbjerg-Kontrakten 22¾ à 29½ Kr. Der er i Artiklen bemærket, at levende Kreaturer svare omtrent 10 pCt. af Værdien. Jeg har nævnt, at jeg har udregnet det til 5 pCt. Skjøndt det ikke kan siges at ligge nær, har jeg ikke villet undlade at fremdrage disse Momenter, idet jeg synes at burde advare imod at lytte efter og stole altfor

meget paa Udtalelser, der komme frem i Bladene eller paa Landbrugsmøder, og som skrive sig fra en Stemning, om hvilken jeg ikke veed, hvorledes den er kommen frem; jeg tvivler ikke paa, at det er i god Tro. Bedkommende har ikke taget Kontrakten for sig, men har sluttet lidt for rask og glat, saa at hvad der skulde trækkes fra, har han lagt til, som for Exempel med de 400,000 Kr. Altsaa det Hele beviser Intet. Da denne Udtalelse imidlertid er kommen frem og kan antages at ville gaa hele Landet over i Bladene, har jeg ment, at det var rigtigt at tage fat paa dette Spørgsmaal. Nu har jeg behandlet det, og Behandlingen fra min Side foreligger altsaa nu for Offentligheden. — Jeg skal endnu hertil sige, at jeg i saa Henseende ganske vist skal søge, saasnart det paa nogen Maade er muligt — om det kan blive virkeligt, veed jeg ikke — at faae en fornuftig Ordning i Stand, og jeg vil ogsaa i Fremtiden arbeide paa at faae en fornuftig Ordning i Stand og se at faae saadanne Vilkaar, at alle Parter ere tjente dermed; men at gaa ind paa et Handelsforetagende paa Statens Vegne, som kun har til Konsekvens, at man fra alle andre Steder og Næringer ogsaa forlanger, at Staten skal interessere sig for et lille Fragtspørgsmaal, skylder jeg meget indstændig at advare imod, og jeg kan ikke tro, at man for Alvor ret længe kan fastholde det Standpunkt.

De andre Vædringsforslag til § 26 kan jeg tage mig lettere. Der er kun et, som jeg behøver at tale om. Det er det, der angaar Flytningen af 2 Huse i Nørre-Byngby By. Jeg maa forstaa den ærede Ordførers saaledes — det kan nemlig, saavidt jeg veed, ikke ses noget Sted — at det er 200 Kr. til det større Hus og 50 Kr. til det andet (Ordføreren: Det staar i Betænkningen); ja naar det staar i Betænkningen, behøver jeg ikke at tale derom.

Jeg gaar saa over til § 27, og der kommer jeg strax til disse Samraads-spørgsmaal, hvor Millionerne rulle i noget større Stil end paa § 26. — Det ærede Udvalg har jo holdt Samraad med mig om Dampfærgesforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg og mellem Malmø og Kjøbenhavn. Den mellem Helsingør og Helsingborg behøver jeg jo ikke at omtale, da der foreligger Lovforslag derom i det andet Thing, som jeg haaber maa blive vedtaget, og mellem Malmø og Kjøbenhavn haaber jeg ogsaa, at der i Tiden maa komme en Dampfærge, men ærede Medlemmer ville vistnok indrømme, at det staar i nøie Forbindelse med Frihavnsprojektet og Anlægget af en Ostbane-